

d) abban az esetben, ha a nemzeti bíróság egyidejűleg az alábbiakat állapítja meg:

- az ilyen monopólium jogosultja által folytatott és az ezen jogosult által szintén kínált, más típusú szerencsejátékokhoz kapcsolódó reklámozási tevékenység nem korlátozódik a fogyasztóknak a más, nem engedélyezett játékok kínálatától az ugyanezen jogosult kínálata felé orientálásához szükséges mértékre, hanem a fogyasztók játékra való természetes hajlamának erősítésére és a szerencsejátékban való aktív részvételre történő biztatásra irányulnak az ezen tevékenységekből szerezni remélt bevételek maximalizálása céljából,
- az egyéb típusú szerencsejátékokat engedéllyel rendelkező magánjogi jogi személyek üzemeltethetik, és
- az említett monopólium által nem érintett, egyéb típusú szerencsejátékok tekintetében, amelyek egyébként a játékfüggőség magasabb kockázatát hordozzák magukban, mint a monopólium körébe tartozó szerencsejátékok, az illetékes hatóságok a kínálat kiterjesztését célzó politikát folytatnak, illetve azt tolerálják annak érdekében, hogy a játéktevékenységeket fejlesszék és ösztönözzék, különösen az e játékokból származó bevétel maximalizálása végett,

e nemzeti bíróság joggal juthat arra az álláspontra, hogy e monopólium nem alkalmas az annak bevezetése alapjául szolgáló, a játékokhoz kapcsolódó túlzott kiadások ösztönzésének megelőzésére és a játékfüggőség elleni küzdelemre irányuló cél elérésének — a játéklehetőségek csökkentéséhez és az e területen folytatott tevékenységek koherens és szisztematikus módon történő korlátozásához való hozzájárulás útján történő — biztosítására.

2. Az EK 43. és EK 49. cikket úgy kell értelmezni, hogy az uniós jog jelenlegi állása szerint az a körülmény, hogy valamely piaci szereplő a székhelye szerinti tagállamban engedéllyel rendelkezik arra, hogy szerencsejátékokat kínáljon, nem képezi akadályát annak, hogy valamely más tagállam az uniós jog követelményeinek betartása mellett e piaci szereplő arra vonatkozó lehetőségét, hogy a területén a fogyasztóknak ilyen szolgáltatásokat kínáljon, a saját, hatáskörrel rendelkező hatóságai által kiállított engedély megszerzésétől tege függővé.

(¹) HL C 269., 2007.11.10.
HL C 283., 2007.11.24.

A Bíróság (nagytanács) 2010. szeptember 8-i ítélete (a Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Carmen Media Group Ltd kontra Land Schleswig-Holstein, Innenminister des Landes Schleswig-Holstein

(C-46/08. sz. ügy) (¹)

(EK 49. cikk — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Gibraltáron kiadott, sportversenyekre vonatkozó fogadások tétjeinek kizárólag külföldön történő gyűjtésére jogosító engedély jogosultja — Sportversenyekre vonatkozó fogadások tartományi szintű állami monopólium alá tartozó szervezése — A játékokhoz kapcsolódó túlzott kiadásokra való ösztönzés megelőzésére és a játékfüggőség elleni küzdelemre irányuló cél — Arányosság — A játékra kínálgató alkalmak csökkentésére és a szerencsejátékokkal kapcsolatos tevékenység korlátozását ténylegesen korlátozni képes, koherens és szisztematikus módon alkalmazott intézkedés — Gazdasági magánszereplők által kínálható egyéb szerencsejátékok — Engedélyezési eljárás — Az illetékes hatóság diszkrecionális jogköre — Szerencsejáték interneten keresztül történő kínálatának tilalma — Egyes gazdasági szereplők által kínált szolgáltatások ideiglenes fenntartását lehetővé tevő átmeneti intézkedések)

(2010/C 288/13)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Carmen Media Group Ltd

Alperesek: Land Schleswig-Holstein, Innenminister des Landes Schleswig-Holstein

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht — Az EK 49. cikk értelmezése — A társadalomra nem csupán csekély mértékben veszélyes sportfogadások és lottójátékok szervezésére állami monopóliumot bevezető, az egyéb szerencsejátékok szervezésének engedélyezését pedig diszkrecionális hatósági jogkörbe utaló, és a szerencsejátékok interneten keresztül történő szervezését tiltó nemzeti szabályozás

Rendelkező rész

1. Az EK 49. cikket úgy kell értelmezni, hogy a letelepedése szerinti tagállamtól eltérő tagállamban interneten keresztül sportfogadásokat kínálni szándékozó piaci szereplő attól még továbbra

is az említett rendelkezés hatálya alá tartozik, hogy nem rendelkezik olyan engedéllyel, amely lehetővé tenné számára, hogy ilyen fogadásokat a letelepedése szerinti tagállamban tartózkodó személyek részére is kínálhasson, csupán olyan engedéllyel, amelynek alapján e szolgáltatásokat kizárólag az említett területen kívül nyújthatja.

2. Az EK 49. cikket úgy kell értelmezni, hogy abban az esetben, amikor a sportfogadások és lottójátékok terén regionális szintű állami monopóliumot vezettek be, amelynek a célja a játékhöz kapcsolódó túlzott kiadásokra való ösztönzés megelőzése és a játékfüggőség elleni küzdelem, és valamely nemzeti bíróság ennek ellenére megállapítja, hogy:

— más típusú szerencsejátékokat engedéllyel rendelkező magán-szolgáltatók is szervezhetnek, és

— az említett monopólium hatályán kívül eső, más típusú szerencsejátékok tekintetében, amelyek egyébként a függőség esetleges kialakulása szempontjából a monopólium hatálya alá tartozó játékoknál nagyobb veszélyt jelentenek, az illetékes hatóságok e játéktevékenységek fejlesztését és ösztönzését elősegítő jellegű, a kínálat bővítésére irányuló politikát folytatnak, többek között az ezekből származó bevételek maximalizálása érdekében;

az említett bíróság joggal juthat arra a következtetésre, hogy az ilyen monopólium nem alkalmas azon cél elérésére, amelyre tekintettel azt a játékokra alkalmas adó lehetőségek számának csökkentését és az e területen folytatott tevékenység korlátozását koherens és szisztematikus módon való elősegítése érdekében bevezették.

Az a körülmény, hogy az említett monopólium tárgyát képező szerencsejátékok a regionális, az említett egyéb típusú szerencsejátékok pedig a szövetségi hatóságok hatáskörébe tartoznak, ebből a szempontból nem releváns.

3. Az EK 49. cikket úgy kell értelmezni, hogy amikor valamely tagállamban a szerencsejátékok bizonyos típusainak kínálatát illetően előzetes közigazgatási engedélyezési rendszert vezetnek be, ez a rendszer, amely eltér a szolgáltatásnyújtásnak az említett rendelkezés által garantált szabadságától, csakis akkor felel meg az utóbbi rendelkezésből eredő követelményeknek, ha olyan objektív, hátrányos megkülönböztetéstől mentes és előre ismert szempontokon alapul, amelyek a nemzeti hatóságok mérlegelési jogkörének gyakorlását keretek közé szorítják annak érdekében, hogy az ne váljon önkényessé. Ezenfelül minden, ilyen eltérésen alapuló korlátozó intézkedés által hátrányosan érintett személy részére hatékony bírósági jogorvoslati eszközöket kell biztosítani.

4. Az EK 49. cikket úgy kell értelmezni, hogy az olyan nemzeti szabályozás, amely tiltja a szerencsejátékok interneten keresztül történő szervezését és közvetítését a játékhöz kapcsolódó túlzott mértékű kiadásokra való ösztönzés megelőzése, a játékfüggőség elleni küzdelem és a fiatalok védelme érdekében, főszabály szerint alkalmasnak tekinthető ezen törvényes célok elérésére, akkor is, ha e játékok kínálata hagyományosabb csatornákon továbbra is megengedett. Az a körülmény, hogy e tilalomhoz olyan átmeneti intézkedés társul, mint az alapeljárás tárgyát képező, még nem fosztja meg az említett tilalmat ezen alkalmasságától.

(¹) HL C 128., 2008.5.24.

A Bíróság (negyedik tanács) 2010. szeptember 9-i ítélete (a Landesgericht Linz (Ausztria) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Ernst Engelmann elleni büntetőeljárás

(C-64/08. sz. ügy) (¹)

(Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Letelepedés szabadsága — Szerencsejátékok kaszinókban történő működtetésére vonatkozó koncesszió rendszerét bevezető nemzeti szabályozás — Kizárólag a belföldön letelepedett részvénytársaságok számára fenntartott koncessziószerzés — Az összes koncesszió bármilyen versenyztetés nélkül történő odaítélése)

(2010/C 288/14)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landesgericht Linz

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

Ernst Engelmann

Tárgy

A Landesgericht Linz előzetes döntéshozatal iránti kérelme — Az EK 43. és 49. cikk értelmezése — Nemzeti szabályozás, amely büntetőjogi szankció kilátásba helyezésével tiltja a szerencsejátékoknak az illetékes hatóság által adott koncesszió nélküli, játékkaszinókban történő szervezését, azonban lehetőséget ad ilyen koncesszió legfeljebb 15 évre szóló megszerzésére olyan, kizárólag belföldi székhelyű részvénytársaságoknak, amelyeknek nincs külföldön fióktelepe.